

A^o. 1919.

N°. 22.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING van den 13den September 1918, houdende bepalingen betreffende de verklaringen van overlijden, af te geven door de geneeskundigen in de kolonie Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is controle over de sterfgevallen in de kolonie Curaçao in te stellen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Art. 1.

De geneeskundigen in de kolonie Curaçao geven, bij het overlijden van ieder hunner zieken, ten behoeve van den ambtenaar van den Burgerlijken Stand, eene verklaring van dit overlijden af en doen daarbij, naar hunne overtuiging, doch met inachtneming van den door hen afgelegden eed of belofte van geheimhouding, zoo nauwkeurig mogelijk opgave van de oorzaak van den dood.

Zij geven de in het vorig lid bedoelde verklaring niet af dan na zich door persoonlijke schouwing overtuigd te hebben van het overlijden.

De geboorte van een dood kind wordt, voor deze verordening, gelijk gesteld met het overlijden van een zieke, bedoeld in het eerste lid van dit artikel.

Art. 2.

De verklaring in het vorige artikel bedoeld is vrij van het recht van zegel en van registratie en geschiedt door invulling van een door den Gouverneur vast te stellen formulier, na voorafgaande kennisneming, zoo mogelijk, van geboorte-bewijzen of andere officieele stukken, die omtrent naam en voornamen, leeftijd enz. van den overledene inlichtingen bevatten.

Art. 3.

De noodige exemplaren van het formulier, in het vorig artikel bedoeld, worden door het Bestuur kosteloos en vrachtfrij, met de daarbij behorende enveloppen, aan de geneeskundigen toegezonden.

Art. 4.

Ontbreekt de verklaring in art. 1 bedoeld, dan wordt de doodschouw verricht, door eenen door het Bestuur daartoe aangewezen geneeskundige, die daarna eene schriftelijke verklaring, ten behoeve van den ambtenaar van den Burgerlijken Stand, afgeeft.

Art. 5.

Wanneer de verklaringen, bedoeld in artt. 1 en 4, ontbreken en niet alsnog tijdig kunnen worden verkregen, kan de ambtenaar van den Burgerlijken Stand zich persoonlijk van het overlijden overtuigen, waarna hij eene schriftelijke verklaring opmaakt, ten behoeve van zijn archief.

Ook kan hij bedienaren van den Godsdienst of andere betrouwbare personen uitnoodigen zich door eigen aanschouwing van het overlijden te overtuigen en hem daarvan eene verklaring af te geven, zooveel mogelijk de gegevens bevattende in het formulier aangeduid.

Art. 6.

De ambtenaar van den Burgerlijken Stand betracht omtrent de bij hem ingekomen verklaringen, in deze verordening genoemd, de noodige geheimhouding.

Art. 7.

Indien de verklaringen, bedoeld in art. 1 en art. 4, ontbre-

ken, is het hoofd van het gezin, of wie in zijne plaats treedt, verplicht hiervan onverwijld den ambtenaar van den Burgerlijken Stand kennis te geven.

Art. 8.

Wordt de toegang tot de woning geweigerd, ter verrichting van de in deze verordening bedoelde schouwing van het lijk, dan kan de woning, ondanks den bewoner, door de met de schouwing belaste personen op elk uur worden binnengetreden, mits in bijzijn van een ambtenaar van het Openbaar Ministerie of van een anderen rechterlijken ambtenaar.

Art. 9.

De ambtenaar van den Burgerlijken Stand mag geen verlof tot begraven geven zoolang eene der verklaringen, in deze verordening aangeduid, niet bij hem zijn ingekomen.

Art. 10.

Ontbreekt eene der verklaringen, in deze verordening aangeduid, op het tijdstip, dat het lijk uit de woning moet worden verwijderd, dan gelast de ambtenaar van den Burgerlijken Stand de overbrenging van het lijk naar het lijkenhuis der begraafplaats, waarop de teraardebestelling zal plaats vinden.

Art. 11.

Bij het verleenen van het verlof, genoemd in art. 9, en bij de lastgeving bedoeld in art. 10, verbiedt de ambtenaar van den Burgerlijken Stand uitdrukkelijk het anders dan op eene baar dragen van een kinder-lijk, indien blijkt, dat het kind is overleden aan eene besmettelijke ziekte.

Strafbepalingen.

Art. 12.

Met geldboete van ten hoogste f 100,— en, bij herhaling van dezelfde overtreding binnen 2 jaar na de eerste veroordeeling, met geldboete van ten hoogste f 500,— worden gestraft de geneeskundigen, bij verzuim der verplichtingen hun opgelegd in artt. 1 en 4.

Met geldboete van ten hoogste f 300,— en, bij herhaling

van dezelfde overtreding binnen 2 jaar na de eerste veroordeeling, met geldboete van ten hoogste f 500,— wordt gestraft de ambtenaar van den Burgerlijken Stand, bij verzuim van het hem voorgeschrevene in artt. 9 en 10.

Met geldboete van ten hoogste f 100;— worden gestraft de personen, die met de aangifte van het overlijden belast zijn, bij verzuim van het hun opgelegde bij art. 7.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

Slotbepaling.

Art. 13.

Deze verordening treedt in werking tegelijk met de „Begrafnisverordening”.

Gegeven te Willemstad, den 13den September 1918.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris,

J. F. HAAYEN.

Uitgegeven den 16n. April 1919.

De Gouvernements-Secretaris,

J. F. HAAYEN.